

49-FESTÍVOLA

S'escau la veu festiva que proclama
promeses que es compleixin tot seguit:
un sentiment molt fi que s'encomana,
que creix i s'ageganta dins el pit.

Si tot se'n va, tot torna a ser present.
Allò que val serà l'afany que ens crida.
Ho vam saber de bon començament,
que dúiem l'embranchida de la vida.

El que va ser silenci i solitud,
en fer-se cant, es torna companyia,
canvia el gest del rostre més sorrut
i fa que sigui festa tot el dia.

Davant la por del temps a la deriva,
cantem perquè se'ns fiqui pell endins
el so frescal i pur de l'aigua viva
quan volen papallones pels jardins.

Per no deixar les coses a mig dir,
parlant només de roses i de flama,
agermanats, haurem de persistir
en fer vibrant la clau del pentagrama.

S'ha dit que ve d'antic la nostra força,
que hem traspasat la ratlla dels confins,
que no donem el nostre braç a tòrcer,
i tot pel goig de ser vilatortins.

Lletra : Anton Carrera

Música : Santi Riera – Jofre Bardolet

Estrenada la Pasqua de 2020.